

1885, da Rigsdagen var bleven udsat den 27de Oktober. Den var udsat fra 27de Oktober til 18de December, og den foreløbige Lov blev da forelagt i Mødet den 19de December, altsaa straks efter at Rigsdagen var samlet. Saa kom Juleferien, og saa blev Sagen sat paa Dagsordenen af den højtærede Formand straks, efter at Juleferien var endt, nemlig den 8de Januar 1886. Jeg stylder her at tilføje, at naar denne Sag er bleven liggende her i Landstinget nu paa 6te Aar og ikke er kommen videre, er det ikke den højtærede Formands Skyld; han har sat disse Love paa Dagsordenen temmelig hurtigt efter deres Indbringelse her i Tinget, ikke blot i 1885—86, men ogsaa i hvert følgende Aar. — Den kom altsaa til 1ste Behandling 8de Januar 1886, blev henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer, og dette Udvalg endte hurtigt sit Arbejde. — et Vidnesbyrd om, at Sagen ikke var særdeles vanskeligt at komme tilrette med. Altsaa, i det første Aar kunde Udvalget hurtigt ende sit Arbejde, det varede ikke en Gang en Maaned, inden Betænkningen forelaa, nemlig den 6te Februar 1886; saa blev Rigsdagen sluttet den 8de Februar, det er nu en Sag for sig, det vedkommer ikke Behandlingen af denne Sag. Jeg nævner disse Data som et Vidnesbyrd om, at den første Gang, man havde Sagen til Behandling, saa det ud til, at man kunde komme temmelig let ud over den, idet man kunde tilendebringe Behandlingen i Udvalget paa ringere end en Maaned. Men da vi fik Sagen forelagt i det følgende Aar, kom der større Vanskeligheder til Stede, der kom en større Oplysningstrang over Udvalgets Medlemmer, og denne Oplysningstrang vedvarede i Samlingens følgende Aar. Der var en Masse Ting, vi trængte til at faa at vide, forinden vi kunde fremme Sagen. Et Aar søgte vi Oplysninger om Politindretninger og Gendarmeninstitutioner i en hel Masse andre Lande. Der har været sagt udenfor denne Sal, at vi fik ogsaa Beretning fra Kina og Japan; det er jeg nu ikke sikker paa, er Tilfældet, jeg kan i det hele ikke sige, fra hvilke Lande vi fik Indberetninger, men vi fik en hel tyk Bunke, det erindrer jeg godt. Det var vort Arbejde det ene Aar. En anden Gang havde vi særlig Trang til at faa Oplysning om Politindretninger her hjemme. Ja, vi holdt 4 Møder i Anledning af et Skema, som jeg her holder i min Haand; man fik endelig dette Svar-Skema med mange Rubrikker vedtaget, hvorved man skulde have Oplysninger ikke blot om Politvæsenet her i

Landet og om Politiets Lønninger, men ogsaa om dets Beseftigelse og Arbejde udenfor den egentlige Polititjeneste, og hvilke Indtægter paagældende havde af disse Forretninger udenfor Polititjenesten; i lige Maade om Bøgterne og desuden om Arresthusudgifterne, og om hvad der gik til Brændsel og Bast o. s. v. Der var altsaa en hel Del Rubrikker, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at opremse videre. Vi fik saa omsider en hel Bunke af Oplysninger som Svar paa dette Skema, og dermed være vi saa færdige i dette Aar. Det 3dje Aar fik vor Oplysningstrang en anden Retning. Vi sølte da Trang til at faa Beseft at vide om Gendarmernes store og gode Handlinger, og vi fik da en hel Del Gendarmresultater til at foreligge her i Udvalget. Jeg huster ikke, hvor mange Tusinder det var, men det var mange Tusinder, jeg huster heller ikke, om der var Beretninger om, hvor mange Støtninger og Breve Gendarmene havde bragt ud til Sognekogterne her i Landet, men jeg huster godt, at det var flere Tusinde Gendarmresultater, der blev fremlagt for os som Vidnesbyrd om, at Gendarmene vare saa og saa nyttige, og som Vidnesbyrd om de mange og store Handlinger, der havde knyttet sig til Gendarminstitutionen. — Det 4de Aar beseftigede vi os med Kærligheden til Gendarmene. Det høje Ting har jo hørt den første Taler i Dag føre Ordet for, at disse Gendarmer ere blevne mere og mere elstværdiske, og at Befolkningen rundt omkring i Landet er kommen til mere og mere at skønne paa dem og holde af dem. Denne Side af Sagen beseftigede vi os med i det 4de Aar. Det var vist i Fjor, at vi ønskede at faa at vide, hvor mange Andragender der vare komne ind om at beholde Gendarmene, man havde hørt fæle Rhygter om, at de nu skulde forlade Egnen, og man vilde nødigt af med dem, da man nu holdt af dem. Denne Historie om Kærligheden tror jeg, som sagt, at vi sidste Aar studerede — jeg er ikke ganske sikker paa, at det var sidste Aar, maaste det var Aaret i Forvejen, men det er ogsaa ligegyldigt. Til sidst kom vi dertil, at vor Oplysningstrang nogenlunde var tilfredsstillet. Jeg tør ikke sige, at vi naaede den højeste Grad af Oplysning — det vilde være temmelig ubestemt at udtrykke sig saaledes — men alligevel naaede vi dertil, at vi vare temmelig vidt fremstredne i Oplysning med Hensyn til denne Sag: Gendarmene. Se, saa turde man jo have ventet, at efter alle almindelige Regler for Loves Behandling kunde endelig den Tid komme, da Sagen kunde blive endes